

OSWIENČIM – ODVRÁTENA TVÁR ĽUDSKOSTI

Tento školský rok sme navštívili koncentračný tábor v Osvienčime a nazreli sme do tých najtemnejších zákutí dejín Európy. Už pár dní pred cestou nás ovládli zvláštne, zmiešané pocity. O téme holokaustu sme diskutovali na vyučovacích hodinách dejepisu a občianskej náuky.

Vyrazili sme skoro ráno, keďže cesta bola pomerne dlhá. Na mieste pred budovami z červených tehál zväžneli tváre všetkých žiakov. Nebola to exkurzia ako tie, s ktorými máme skúsenosť, neozýval sa smiech, bolo to veľmi emocionálne miesto, naplnené atmosférou smútku. Prechádzali sme postupne pomedzi budovy obohnané plotmi z ostnatého drôtu, kde umierali ľudia. Vedeli sme, že v tomto tábore zomierali aj Slováci, dokonca i príbuzní našich spolužiakov. Zmocnil sa nás súcitiť, úcta k obetiam holokaustu. Niektorí sa ani neodvážili pozrieť do miestnosti plynovej komory, kde sa nachádzali i pece. Všetko, čo sa tam dialo, ostáva tam na tých miestach, v múroch, ktoré tých ľudí obklopovali a držali všetky ich emócie a strach.

V susednom tábore Brezinka sme si uvedomili, v akých neľudských i nehygienických podmienkach tam ľudia živorili, zbavení dôstojnosti. Naši sprievodcovia vyrozprávali priam až neuveriteľné príbehy o živote v barakoch. Zahynulo tam viac než 1 milión nevinných! Stále nám nešlo do hláv, ako to niekto mohol urobiť, ako niekto dokázal ľudí tak zmanipulovať... A v prvom rade to, čo ho k tomu viedlo. Neexistujú nadradené a podradené rasy!!! Určite to bola najväčšia chyba v histórii, ktorá nenechala nikoho z nás chladným...

